

Grund skulde han da ikke kunne handle med Jern og Kul? Var det maaskee endog saa ikke det Naturligste; thi hvem vilde vel bedre end han kunne blive en god Jern- og Kulhandler? Saaledes vilde man kunne finde mange Forhold, hvor det vilde være til Nytte baade for Haandværkere og Fabrikanter af forskjellig Art, om Haandværksnæring og Handel kunde forenes.

Jeg skal ikke forfølge Omtalen af disse enkelte Paragraffer længere; men jeg holder mig overbeviist om, at i det, som jeg her har omtalt, ligger omtrent Grundlaget for de Endringsforslag, som jeg vil føle mig opfordret til at stille, og som jeg nu har forelagt for den ærede Forsamling.

Indenrigsministeren: Det er gaaet mig idag med den ærede Rigsdagsmand, som det ikke saa sjældent er gaaet mig, at det nemlig forekommer mig, at der i hans Foredrag finder en Dobbeltthed Sted, en dobbelt Person, om jeg saa maa sige, hvortaf den ene holder sig til det, som for Tiden kan siges at være det Praktiske, som kan tænkes at blive sat igjennem og med Nytte kan gjennemføres, den anden, som længes efter en sjern Fremtid, som griber ud i den, som ikke kan lade Phantasten eller Lunet slippe den, selv om den ligger 30, 50 eller 100 Aar ud i Tiden; ja, om det saa kun var et Laagebillede. Dersom jeg ikke havde hørt den Erklæring, som den ærede Rigsdagsmand gav for nogle Dage siden med Hensyn til denne Sag, og dersom jeg ikke var vis paa, at han fremdeles fastholdt og vilde fastholde den, saa maatte jeg ganske sikkert betragte ham som en bestemt Modstander af Lovforslaget, som jeg dog væsentlig haaber at sætte igjennem ved hans Understøttelse. Jeg for min Deel kan ikke troe, at der paa nogen Maade kan ligge Magt paa at faae til det hele øvrige System af Bestemmelser saadanne nye Tillæg, som skulle vise, hvorledes Forholdene efter en ubegrændset Næringsfriheds Principer kunne komme til at see ud efter et aldeles ubestemt Antal Aar.

Jeg mindes jo vel, at ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mønrad) meente, at det vilde være tilfredsstillende at faae udtalt i Loven, at een af

Lovforslagets Hovedregler, nemlig det Løbelte, om jeg saa maa sige, der omgiver Kjøbstæderne, skulde ophøre om 50 Aar. Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgk. (Tscherning) ligeledes har tænkt sig et saa langt Tidsrum med Hensyn til dette Punkt; med Hensyn til andre Punkter veed jeg bestemt, at han udtryffeligt erklærede, at han i saa Henseende tænkte sig et noget kortere Tidsrum. Jeg troer nu virkelig, at naar man selv erkjender, at der er Spørgsmaal om en sjern Fremtid, saa kan man gjerne lade den kommende Slægt sørge for den Tid, og dersom vi blot træffe de Bestemmelser, som passe for de første Decennier, som i den Tid blive at fastholde, saa have vi gjort vor Gjerning; ville vi gjøre Mere, frygter jeg for, at vi slet Intet komme til at gjøre. — Naturligviis synes man altid godt om den Udvikling, som stemmer med Ens egen Anskuelse; det er altsaa en Selvsølge, at der var et stort Parti af den ærede Rigsdagsmands Foredrag, som særdeles tiltalte mig, nemlig hans Udvikling af det Uhenftgsmæssige i de meget omtalte Mesterstykker; men jeg maa tilstaae, at saameget dette tiltalte mig, saa lidet kunde jeg finde mig tilfredsstillt ved flere andre Partier af den ærede Rigsdagsmands Foredrag. Spørgsmaalet er da, om jeg ikke har Ret i, at han, idet han bevægede sig i den ene Materie, holdt sig til det, der virkelig for Diebliffet er Sagens praktiske Realitet, medens han derimod i mange af de andre Partier enten blot gav sit Lune frit Spil, eller i alt Fald gik saa langt ind i Fremtiden, at hans Bemærkninger allerede af den Grund blev upraktiske. Denne Forhandling har allerede været meget længe, og dersom jeg vilde tage den paa den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand idag optraadte, da han forekom mig ligesom at begynde forfra, saa seer jeg ikke, hvorfor vi ikke kunde komme til at forhandle igjennem Uger, og ikke igjennem Dage; jeg anseer det for usnødent at følge dette Spor, men der er dog et Parti af den ærede Rigsdagsmands Betragtninger, som det forekommer mig nødvendigt strax at møde med den Erklæring, at jeg ikke vil kunne følge ham, dersom han vil gaae denne